

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1692/2021
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, све из ..., чији је заједнички пуномоћник Невенка Савић, адвокат из ..., против туженог Удружења осигуравача Србије – Гарантни фонд, Нови Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8073/19 од 17.09.2020. године, у седници одржаној 22.04.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8073/19 од 17.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8073/19 од 17.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 999/16 од 25.03.2019. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим су тужиле тражиле да се обавезе тужени да им на име накнаде штете исплати, и то тужилци АА на име трошкова сахране, подизања надгробног споменика, издавања подушја износ од 700.000,00 динара, тужилци ББ на име изгубљеног издржавања износ од 500.000,00 динара, тужилци ВВ на име изгубљеног издржавања износ од 800.000,00 динара, тужилци ГГ на име изгубљеног издржавања износ од 1.000.000,00 динара, тужилци мал. ДД на име изгубљеног издржавања износ од 1.500.000,00 динара, а на име ренте од по 10.000,00 динара месечно почев од дана доношења пресуде па убудуће, док за то постоје законски услови, најкасније до 15. у месецу за претходни месец, с тим да ће доспеле рате исплати одједном са припадајућом законском затезном каматом, као и да тужилцама накнади трошкове поступка у износима наведеним у изреци. Ставом другим изреке, обавезане су тужиле да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу до 55.650,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8073/19 од 17.09.2020. године, одбијена је жалба тужила и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 999/16 од 25.03.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиле су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, јер нису испуњени прописани услови. Спорно правно питање застарелости новчаног потраживања накнаде штете, које је постављено у овој парници и разрешено нижестепеним пресудама, није од општег интереса јер је његово решавање везано за чињенично стање и околности конкретног случаја. Ревидент није доставио доказе о постојању супротних судских одлука заснованих на истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, због чега нема потребе за уједначавањем судске праксе ни за новим тумачњем права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 14.03.2016. године, а вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде за сваку тужиљу појединачно (нису јединствени супарничари) је испод динарске противвредности из члана 403. став 3. ЗПП.

Како вредност предмета спора побијаног дела за сваку тужиљу не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић